

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr. a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.
Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Institutul Tipografic“.

Curaj și speranță.

Lupta politică e, prin însăși natura sa, complexă; în ea se întâlnesc tot felul de interese, de vederi și de sentimente. Cei cari au făcut politica cunoscând de schimbăcioasă e și fisionomia și psihologia mai fiecărui moment. O veste rea te intristează, te posomorește, te agită; ai cunoscut-o, ai trecut peste ea, te-ai recules: de multe-ori aceeași veste îți întărește și-ți oțelește curajul. Ear' o veste bună te răsună de multe neplăceri și te înaripează. În afară de fondul de credințe, care trebuie să rămână nealterabil în fiecare moment, câtă mobilitate în zilnicele incidente și amenunțe ale unei lupte politice!...

Am avut de înregistrat în ultimele timpuri multe știri rele, pe care cu durere le-am primit și cu durere le-am împărtășit publicului. Și acele care mai mult ne-au îndurerat și de sigur mai mult au mahnit și pe public au fost știrile despre afirmarea unor tendințe neobișnuite în luptele noastre politice către suspiciunea și desgustarea celor mai valoroși luptători ai noștri, prin calomniile degradatoare și intrinsece josnice, — unor tendințe către desorganizarea noastră.

Am avut apoi de constatat cum unii dintre cei cari mai cu seamă s'ar fi cuvenit să fie în frunte, când se înfășoarășă privilegiul de a ne afirma ca popor conștii de drepturile noastre, nu numai că n'au fost la înălțimea lor, dar' încă și-au călcat, cu inimă ușoară, datoriile pe care pozițiunea lor le impunea.

Cu câtă neplăcere, cu câtă durere de inimă am constatat noi aceste adevăruri crude, — n'am putut-o spune. Dar' trebuia să o facem: La ce ar fi slujit să ne înșelăm pe noi înșine și să lăsăm reul să petrundă tot mai adânc?

Și bilanțul acestor miserii noi știm bine că nu e încheiat. Noi știm bine că sunt încă oameni, cari se dau de Români și cari numai rău și încurcătură ne fac. Noi știm bine că acești oameni, ieri abătută și rușinați un moment de propriile lor fapte, își vor ridica mâne din nou capetele cu mai multă îndrăzneală decât ori-când.

Vremea și uitarea înghite toate: pe vreme și pe uitare contează dănsii...

Zilele trecute, în mijlocul atâtor știri rele, ne-a sosit și una mai bună, care a putut să treacă neobservată și căreia vom căuta să-i dăm aci un relief mai mare. E vorba de cuvintele rostite de către un om de știință despre însușirile poporului nostru, despre rolul și viitorul său.

Celebru profesor de psihiatrie Benedikt, într-o cuvântare rostită cu prilegiul sărbătorii jubileare ale „României-June“, s'a ocupat de această chestie și ne-a trimis vorbe frumoase de încurajare și de speranță.

Din studiile și experiențele sale, ilustrul savant a constatat, că în general popoarele tinere, de curând trezite la conștiința naționalității lor, sunt cu mult mai bine înzestrate decât popoarele culte și bătrâne ale Europei; că în șirurile tinerele națiuni se află un procent cu mult mai mare de bărbați talentați și de femei inteligente decât la națiunile bătrâne; și că popoarele tinere sunt în stare să se servăască, în restimp de decenii, ceea-ce altele au servit muncind secolii de-ărindul.

Vorbind apoi în special despre poporul român, ilustrul profesor zice:.... dar' să dăm mai bine cuvântul corespondentului nostru:

„Unul din cele mai talentate și capace între popoarele tinere este națiunea română.

„Adesea m'a pus în uimire“ — continuă dl profesor Benedikt, — „agerimea minții și forța memoriei Românilor.

„Această națiune a ajuns în timp de un pătrar de secol acel nivel cultural, la care alte națiuni se află în urma unei dezvoltări milenare.

„Femeile Românilor sunt mame și soții excelente. Nu este un al doilea popor, care

se posează atâtea femei de o frumseță răpitoare, ca și Români.

„Calitățile înalte intelectuale, forțele fizice și morale dimpreună cu sporirea rapidă a elementului românesc îi asigură acestui popor un viitor frumos și măreț.

„Sunt om bătrân“, — termină dl Benedikt, — „sunt medic vechiu și apelez la tinăra generațiune, mai cu seamă a medicilor români, ca să-și aducă aminte de vorbele mele și să se convingă, examinându-le, că se bazează pe fapte reale“.

Nu vre-un sentiment șovinistic ne face să transcriem aci din nou vorbele acestea. De șovinism am avut și avem oroare; totdeauna ne-am bătut joc de el, — și halul în care au ajuns Maghiarii, absurditățile și actele ridicole ce le servesc sub imboldul acestui sentiment exagerat, ne-ar fi fost de ajuns pentru a ne feri de o asemenea greșală.

Dar' iubire de neamul nostru avem, iubire luminată, conștientă, adâncă, — și numai această iubire ne îndeamnă să punem din nou sub ochii publicului vorbele savantului profesor vienez, care sunt pentru noi și măgulitoare și încurajatoare.

Când privim de aproape unele miserii ce se pun în calea celor mai bune intenții și celor mai curate sentimente și când ne gândim că bărbați cărora poporul nostru le-a făcut cu dragă inimă locuri printre frunzații sei, se găsească unii mai pe jos de datoria lor, nu ne putem ascunde mahnirea și revolta sufletească ce o simțim.

Când însă schimbăm punctul de vedere și ne gândim la însușirile cele bune și alese ale poporului nostru, pe care și străinii le recunosc, inima ne vine la loc și simțim din nou și mândrie și îmbărbătare la luptă.

E prea bun acest popor, prea onest în gândirile sale, pentru-ca chiar și în momentele cele mai critice să nu se reculeagă din consternarea ce l-ar cuprinde, să nu regăsească calea cea bună și să nu impie celor-ce au căutat să-l abată dela această cale, acoperindu-i cu disprețul seu.

În popor și în inteligența lui e toată puterea și toată speranța noastră pentru viitor.

Foarte semnificativ. „Neue Freie Presse“ dela 28 c. n'are prim-articol, ceea-ce nu ne aducem aminte să se mai fi întâmplat. Îndată pe pagina I, coloana 1., se începe darea de seamă despre desbaterile parlamentare. În fruntea coloanei însă, găsim câteva rânduri, „Cătră cetitorii noștri“, în cari se spune:

„Foia de azi-dimineață a lui „Neue Freie Presse“ a fost confiscată de către procuratură. Ansă la confiscare a dat un articol despre audiența D-rului Lueger la împăratul“.

Foarte semnificativ!

Din parlamentul maghiar.

Sedința din 27 l. c.

La începutul ședinței revine Ugron Gábor asupra chestiunilor de imunitate, cerându-și suspendarea propriei imunități, pentru ca a pute lua pașii necesari pe cale juridică să suspende în contra pretorului Máttéffy, care l'a insultat în o scrisoare din cauza celor sulevate în o ședință a parlamentului. Chestia se încredințează comisiei de imunitate.

Urmează la ordinea zilei: proiectul de lege despre bugetul anului 1897. Referentul Hegedűs declară că nu voaște se mai provoace discuții politice, de oare-ce desbateră bugetului în decursul celor 6 luni trecute a fost chiar o desbatere apropiată. Roagă ca proiectul să fie primit în general.

Contele Apponyi ține a constata, că desbateră apropiată este baza chestiunii de încredere față de guvern și își ține de datoria să arăte în liniamente generale situația și a resuma unele fapte în toată a lor realitate.

Nu mai încape nici o îndoială — zice vorbitorul — că situația acestei țări este gravă și strânge îngrijire în inimile tuturor cetățenilor. Situația politică externă a monarchiei este în momentele aceste nefavorabile, cum de multă vreme n'a fost. E fapt, că ne-am perdut din influența noastră în părțile de Sud și Sudost, cari mai mult ne-au interesat. Această situație e a se reduce la greșelile cele mari politice, cari s'au comis în timpul din urmă, dintre cari cea mai importantă greșală este compromisiul încheiat la Berlin, care este baza acelei politice orientale, în contra căreia am luptat.

Cât de mult este debilitată situația noastră în Orient apare din incidentul cel mai recent, care pentru fiecare Maghiar este dureros, ba aproape rușinos. Înțeleg atitudinea restrângătoare a regatului sârbesc față de invitarea trimisă tuturor statelor europene, pentru de-a lua parte la sărbătorile noastre milenare.

„Am ajuns în poziția fericită de a pierde și minimul de influență ce cu monarhia austro-ungară l'am avut, Ungaria a suferit o lovitură care exprimă devaluațiunea influenței sale politice. Întreb deci pe dl ministru-președinte, că fi-va indiferent față de lovitură ce a primit-o Ungaria de către Serbia și ține-și ceva de datoria, ca atitudinea refuzătoare a Serbiei să se deie din partea monarchiei un răspuns cuvenit!“

După aceste trece la descrierea stărilor penibile interne și urmează astfel: Fac atență onorata casă, că rezultatul financiar, la care până astăzi am ajuns, începe să dispară de-a binele, că la acest rezultat am ajuns prin jefte imense, prin o agravare monstră a țării, prin o usurare deservită a faclității de contribuare de care a dispus națiunea, astfel că am ajuns la limita extremă, la care poate ajunge o națiune.

O. casă! În viața morală și intelectuală a națiunii noastre găsim fenomene paralele cu aceste. Cantitatea inteligenței noastre se sporește, ce-i drept, un simptom înbucurător, dar' regresează alți doi factori; forța morală și țaria caracterului. Nu mai încape nici o îndoială, națiunea noastră n'a fost nici odată mai lipsită de voință și mai sfâșiată cu privire la solidaritate decât acum.

După acestea supune unei critice severe politica actualului guvern, care — zice — este plină de ficțiuni și fără nici un rezultat real. Ne numim stat, dar' sântem stat numai până la Leitha, și îndată-ce este vorba de acțiuni comune încetăm de a fi stat și devenim confiniu. Avem o oaste pretinsă maghiară, care întregește oastea comună, dar' oastea noastră n'are în sine nimic din invidualitatea statului național maghiar. Avem o autonomie basată pe sistemul parlamentarului ales, care sistem însă este cea mai clasică dintre satirile vieții noastre publice. Restaurația din urmă în comitate este cea mai eclatantă dovadă, că autonomia nu este decât o ficțiune.

Urmarea acestor stări în prima linie este, că nu ne vom contopi în un ce întreg unitar, că nu sântem capabili a forma aceea unitate morală, ce o reclamă națiunea maghiară.

De fapt aci în Ungaria nici nu se face politică națională maghiară și succesele, cu cari ne lăudăm, nu le pot altcum caracteriza, decât că nu sânt a se ascrie unei politice naționale maghiare, ci unei politice maghiare de naționalitate ce o purtăm, care se deosebește de politică națională numai prin mijloacele ei mai puternice, de cari dispunem. (Aplause generale în stânga).

Nu trag la îndoială unele succese ale sistemului actual de guvernare, dar' rezultatele dovedesc că această politică nu este potrivită de a absorbi și atrage naționalitățile. (Aprobări). de o putere curat atractivă nu poate dispune decât o politică adevărat națională maghiară, în care națiunea maghiară nu apare lângă celelalte ca rasă, nu ca limbă lângă celelalte limbi, ci ca încorporarea ideii de stat, a unității națiunii politice în launtrul și în afară.

Deci, până-ce actualul sistem de guvernare va exista, fie reprezentat prin ori-

cine nu pot fi în poziția a pune la dispoziția guvernului venitele și cheltueile statului maghiar. (Vii aprobări.)

Nu votează proiectul de buget.

Pechy Tamás este asemenea în contra proiectului, îndeosebi din motiv, că guvernul actual jertfește fără sfială interesele țării și fără a lua legile în considerare, le încalcă.

Reitter János nu votează bugetul din motiv, că nu poate avea încrederea într'un guvern, care conșcă drepturile cetățenești.

Szacsay Sándor nu primește proiectul, de oare-ce guvernele ce se succed în timpul din urmă, oferă tristul tablou al decadenței. În loc de progres se poate remarca pe toată linia ruinul.

Várady ia la refec pe ministrul-președinte, care în întreg decursul desbaterilor bugetare n'a ținut de cuviință a se pronunța în afaceri grave și importante. Parlamentul a discutat în sesiunea aceasta abuzurile guvernului în restimp de 93 ore. Cum cutează deci un astfel de guvern să i-se voteze bugetul. (Aplause). Este hotărât contra proiectului.

Sedința se încheie târziu după amiază.

Lueger la Impăratul.

A învins! Și el și ideea lui — desrobirea popoarelor creștine din Austria de sub jugul jidan și îndestulirea popoarelor asuprite ale Monarchiei prin federalism.

Învins-a oare, când renunță de a fi primar al Vienei? Da! a învins, căci... dar' se nu ne iee gura înainte. Simplu: domnitorul însuși, prea grațiosul nostru Monarch, l'a rugat, a exprimat „dorința“ să absteie „deocamdată“ dela postul la care de patru-ori a fost ridicat de către iubirea și încrederea a 3/4 din alegătorii Vienei și a peste 2/3 ale reprezentanților orașului, aleși de cetățenii ei.

A învins! Căci însuși Baden, poreclit „cel cu mâna de fier“, fostul locuitor atotputernic în Galizia, actualul ministru-președinte al unei jumătăți a Monarchiei, om cu puterea, de care dispune statul, în mâna sa, s'a declarat învins, bătut și pentru a nu păți rușine mare, de a nu fi isprăvit nimic, cu toate-că e la cârmă din Septemvrie anul trecut, Baden, cel cu neîfămurită încredere la Coroană, a fost nevoit „să se plece sau să se plece“. Și s'a plecat, propunând el însuși Monarchului ca unicul mijloc de scăpare de rușine pentru sine: Impăratul să cheme pe Dr. Lueger la sine și să-i exprime „dorința“, de a se lipsi „deocamdată“ să fie primar.

Multe, foarte multe aprecieri, constatări am pute încă desfășura în această ordine de idei, dar' să lăsăm, și să ne bucurăm, căci...

Lueger a învins!

Importanța acestei învingeri este prea mare în mai multe direcții: pentru partidul seu, pentru orașul Viena; provincia Austriei-de-jos, toată Cisleithania, ba și întreaga monarhie; astfel încât trebuie să-i dăm cea mai intensivă luare aminte și să o tractăm cât se poate în de amănunt.

Să mai scoatem la iveală, că noi Români încă îndeosebi avem cuvânt a ne bucura sincer de biruința ideii întrupate și apărute în mod așa de impunător de Dr. Lueger? Ba chiar și datorință morală avem a-i purta șefului și întreg partidului antisemit simpatiiile noastre, căci am făcut unii cu alții cunoștință într'un moment istoric. Când Români depuseră jalbă la treptele tronului, cel-ce-i primise cu mai mult drag, cu căldură, cu cinste și bucurie în Viena, era partidul antisemit, în frunte cu însuși șeful seu.

Pe atunci, în 1892, am fost luați în ris de binevoitorii noștri dușmani și prieteni, că ne-am „aliat“ cu niște „carnaghoși“, „descreeați“, „nebăgați de nimenea în seamă“, cu care „ne-am compromite numai“, etc. etc. Și azi? Aha! azi!

Cum s'a întors roata vieții în patru ani! Cine ar fi profețit atunci?

Și se va mai întoarce și încă cum! În cei mai aproape patru ani, dar' cu o condiție numai: cinstiți să fim, fără chițibușuri ascunse, fără diplomătenie perversă, fără speculații, fără machiavelisme (microscopice ori macroscopice), fără „îndulciră“, căptușite pe la convențele cu „intransigență“ făcarnică, scoasă din minele de talmiaur din Rășinari și Mogoșoaie; fără sberăntări a la derăvigi despre „maasari interese naționale!“; ci mergând drept la țintă, neîndulciți de legile electorale „europenești“, hotărâți, neînfrânți, dirji, fără altă frică decât cea de Dumnezeu, cu fruntea sus, persistenți, voioși, convinși ferm de biruința noastră.

Și vom birui! Et si fractus illabatur orbis! Măcar să piară ori-și-ce alcătuire de teritorii și limbi nefirească. Noi nu vom peri!

Dar'...

Da, să ne luăm firul unde ne-am oprit; să povestim peripețiile biruinței dobândite de Dr. Lueger. Vom da amănuntele de mai jos după „Deutsches Volksblatt“, ca cel mai autorizat organ al partidului antisemit.

Audiența a fost pusă la cale, precum reese din informațiile tuturor ziarelor, de către contele Baden, care nu mai avea încotro, căci rezultatul ultimelor alegeri comunale și realegerea lui Dr. Lueger, au creat întreg cabinetului cisleithan o situație critică. În toate straturile sociale și în toate cercurile politice se simte în mod penibil împiegurarea, că Viena e lipsită de drepturile sale autonome, că trebile comunale le conduce de 7 luni de zile un comisar al guvernului, că în urma acestui fapt, afacerile comunale stagnează, și — Viena ca atare, orașul, nu este de atunci reprezentat la nici o festivitate, fie mare, fie mică. Din cea de pe urmă împiegurare se nasc chiar multe neplăceri pentru anumite cercuri. În decursul unei luni s'au întâmplat trei casuri de acestea: vizita împăratului Wilhelm la Viena; desvölirea monumentului lui Mozart și punerea petrii fundamentale la o biserică de lângă Viena, în Breitensee. La nici-una din aceste festivități, Viena n'a fost de loc reprezentată. Baden a ajuns la convingere, că, pe deo parte suspendarea autonomiei comunale nu mai poate dura mai departe, ear' pe de alta, că guvernul nu poate conta la eventualitatea, că doar partidul antisemit și-ar schimba părerea. Contele Baden s'a adresat deci, în decursul ultimei săptămâni către mai mulți deputați antisemiți, declarându-se gata la orice compromis, care n'ar obliga pe guvern de a recomanda pe Dr. Lueger spre întărire. Deputații au răspuns deschis, că partidul lor nu va ceda presiunii guvernului. În fața acestei nereușite a ministrului, s'a putut constata în cercurile Curții o dispoziție mai favorabilă pentru întărirea Drului Lueger și într'alelev pe la mijlocul săptămânii trecute, foile antisemite exprimau multe speranțe. Dar' în guvern deodată a intrat frica (pe semne tot din cauza milenului și a reînnoirii pactului economic cu Ungaria), earăși s'a apucat de pertractări, din cari a aflat, că partidul antisemit nu cedează, ear' cât despre Dr. Lueger, el ar fi gata, cu consimțământul partidului, a renunța, deocamdată, la alegerea sa, dacă împăratul, precum se părea, l-ar îndemna la această jertfă.

Eată gena audienței după date autentice. Și „D. Volksblatt“ adăugă:

„Dr. Lueger se află, privitor la decisiunea sa, în deplină armonie cu clubul cetățenesc, declarând, că se va conforma cu totul hotărârilor clubului. În discuțiunea urmată, majoritatea membrilor s'a pronunțat la început în sensul, că trebuie să se stăruie pe lângă alegerea Drului Lueger. Dar' acesta, purtând la inimă în primul loc restabilirea autonomiei comunale, a isbutit după multe străduințe, a îndupleca pe toți membrii, să consimtă cu audiența, și să facă astfel posibilă imediata restabilire a autonomiei comunale.“

Audiența a avut loc, Luni, 27 Aprilie, între 10—11 ore înainte de amiază. Despre decursul și rezultatul ei, foile antisemite publică

următorul comunicat oficios, despre care însă nu spun de unde l-au primit:

„Dr. Carol Lueger, ales din nou primar de către reprezentanța orașenească a Vienei, a fost primit în audiență de către M. Sa, în urma unei învîrtiri ce a primit.”

„Avînd în vedere, că de astă dată nu i-se poate acorda Drului Carol Lueger întărire la ca primar, M. Sa în grația sa supremă, a binevoit a apela la lealitatea lui și a da expresiune speranței, că dl. Carol Lueger, despre a cărui onorabilitate personală, capacitatea seseră, precum și despre credința lui față de patrie și tron M. Sa este convins, că va renunța de bunăvoie la alegerea sa în interesul restabilirii în scurtă vreme a stărilor normale în administrarea comunală a orașului Viena.

„Dr. Carol Lueger a răspuns, că mulțime pentru primirea milostivă ce i-s-a făcut; că stă, de astă dată, față cu dorința directă a împăratului-Domnitor; și că acum, ca patriotului și cetățeanului întotdeauna leal, i-se impune, firește, datorința, a vedea în această preafaltă dorință o poruncă pentru sine.”

Toți, dușmani și prieteni, recunosc fără rezervă însemnătatea audienței în sași și a comunicatului prezent în special; dușmanii antisemitelor, în primul rînd „liberalii”, stau înmărmuriți în fața faptei împlinite; poate nici întărirea în sași a Drului Lueger ca primar nu i-ar fi exasperat așa tare, precum îi scoate din țîni audiența în astfel de impregiurări, cu acest fel de rezultat. Au perdut aproape mințile, nu știu ce se făcă; s'au adunat îndată și în primul moment nu vorbiam de altceva, decât de a trece imediat în opoziție și a nu vota nici proiectul de lege despre reforma electorală.

Negreșit că n'am isprăvit încă cu această primă biruință, în cercurile cele mai înalte, a ideilor întrupate în Dr. Lueger.

Vom continua.

Episcopii.

Între ambițiunile omenești doară nici una nu poate fi mai pătătoasă decât ambițiunea de a fi episcop, pentru-că ambițiosul sau e convins despre credința confesiunii al cărei predicator cap dorește să fie sau nu.

De cumva e convins, atunci ambițiunea, poftă e în sine păcat, eard de cumva nu e convins, atunci ambițiunea e o poftă de înșelare și păcat necualificabil.

Adevărat, că, *qui episcopatum, desiderat bonum opus desiderat*, dar Luran când „Unirea” l-a provocat să abdică de acest „desideriu” a răspuns, că va abdice, dacă „Unirea” îl va asigura, că el nu e chemat de spiritul sfînt să fie episcop. Va se zică, Luran ca doctor de teologie, știe, că la episcopie se recere chemarea spiritului sfînt, numai că pe semne, spiritul dela care prin „jó hazafiság-ul” lui așteaptă chemarea la episcopie, e prea gros, cărnos, și nu poate intra prin fereastră, ci sparge ferestrele bietului Luran și nu intră la el cu episcopie ci numai cu petrii.

Incidentul cu petriile din Oradea mare, aruncate între alți mulți și asupra lui Luran ca patentat „jóhazafi”, e foarte semnificativ. Dela el ca dela episcop *in spe* se pretinde ca petriile aruncate să nu le considere așa țapene cum sînt, ci să le ia mai molețe.

Din țînta dînsului de atunci încoace și reese, că a înțeles pretensiunea și slugă credincioasă.

Prin urmare dacă dela unul ca acela care numai în spe e chemat la episcopie, se pretinde așa mult, lesne se poate deduce că cu cât mai mult se pretinde dela aceia care aievea sînt chemați și înălțați.

Și într'adevăr, dacă vom considera aceea, că e spirite cărnose au fost acelea, cari de vre-o trei decenii au inspirat chemarea episcopilor, numai ca consecințe naturale putem afla, că în Ungaria în butul puternicului episcopat, mai ales a celui latin, care abia are păreche în lume, crucea e umilită, credința sdruncinată, episcopii și preoții dați de părete, ear' ateismul francmasonismul și judismul în floribus.

Aceste toate prin conlucrarea acolora, pe cari mai mare parte episcopii i-au ajutat la mandat.

Tot modului chemării se poate ascrie și acea impregiurare, că atunci, când noul partid popular în frunte cu câțiva magnați catolici se opun curentului păgân, episcopatul rămîne oareșicum pasiv, sau nu se arată pe față.

Apoi ce vom zice despre episcopii naționalităților, și mai ales despre ai noștri?

Să sperăm ivirea unui Clain, Șulut sau Șaguna?

Se poate așa ceva în evul materialismului, când episcopii mai mult ascultă, se închină și se tem de spiritul cărnos, ce le-a dat lintea, decât de acela care a inspirat pe Apostoli?

În era astorfel de inspirațiuni a devenit ca un ce opocal, ca o raritate afrontul episcopilor celor cu crucea pe mitră, față de legile păgâne.

Însă și acțiunea aceasta i-s-a avut originea în impulsul poporului cu crucea. Și chiar și atunci din partea episcopilor abia s'a manifestat ceva mai energic, decât în voturile date, pentru care spiritul cărnos i-au și tractat cu ouă clocite și alte materii, de care numai spiritul cărnos se știe folosi.

Astupatu-s'au gurile ori s'au spîriat de tractarea spiritului cărnos?

Nu știu, dar știm cu toții că de atunci sînt servi umiliți, și nicică le pasă, că până- ce unei părți a populațiunii i-se impune cu dogmă conservarea și lăfșirea limbei, până atunci dela partea cea mai mare se pretinde renunțarea și denegarea limbii materne ear' celor- ce se opun astorfel de pretențiuni li-se deschid temnițele statului ca să între în ele.

Oare față de acest curent ce fac arhierii, cari după „Unirea” ocupă „poziții publice în stat, fac parte din una din casele legiuitoare și sînt sfetnici născuți ai purtătorului Coroanei”?

Ce se fac?

Au nu vî face atenți „Unirea” și „Telegraful Român” să le dați pace.

Au ei destul necaz.

Mai deaproape le stă înainte proba, examenul cel mare: „milleniul”.

Da „milleniul”, acest tîmbălău la care de ani de zile se pregătesc francmasonii ateisti și Jidanii, și pentru dragul căruia cu putere de „vapor” au născocit legile școlare și politice bisericești păgâne, e o probă. e un examen grandios pentru episcopii naționalităților, trebuie să se arete demni și mulțumitori față de spiritul, care i-a chemat.

Tema de examen o dă ministerul cultelor, episcopii prin circularele lor dispun rezolvarea acestei teme, provocându-se la ordinațiunea ministerială de sub 7584 unde, ca temă e *adnex* planul festivităților millenare, ce constă din 3 părți

I. Serviciul divin la care tineretul școlar trebuie să meargă la biserică sub flamura de tricolor maghiar, avînd fiecare pe umăr acățată o bandă lungă de tricolor maghiar, care să sîlfăie după ei.

II. Insași festivitatea școlară. Aceasta are program bogat, ce stă din 17 puncte. Școala atît din afară cît și din lăuntru trebuie înfrumșetată cu mulțime de steaguri maghiare. Pe frontispiciul școlii ar trebui pusă inscripțiunea „Isten áld meg a magyart”. În toate cele 17 puncte nu e vorbă despre alta, decât despre națiunea maghiară disertațiuni despre Árpád, revoluțiunea lui Kossuth ș. c. l.

III. Excursiunea sub steag și cîntece maghiare, îndeosebi marșul insurgenților ș. c. l.

Cu un cuvînt din tema de rezolvat, din planul festivităților e evident, că naționalitățile nu numai nu sînt chemate a lua parte, ci tocmai sînt excluse, însuși ministerul prin ordinațiunea sa, nu vrea sau nu cutează în fața lumii se forțeze prin porunci sau baionete rugăciuni prin biserică, sau se silească a ride și dîntălesc în festivități aceia, cari n'au nici o cauză spre așa ceva, ba din contră sînt plini de amărăciune și înfrustare.

Ministrul, adevăr ordinațiunea la care se provoacă episcopii, o înșete cu următoarele:

„Felhivom a kir. tanfelügyelőseget, hogy ezen ügyben a közvetlen hatóság a alatt álló összes népoktatási tanintézetekre rendeltetik, — a többi jellegű népoktatási tanintézetekre pedig azok hatóságaival egyetértésben és buzditólag hatva késedelem nélkül, pontosan és sürgősen intézkedjék. Az egyházi főhatalmokat egyidejűleg felkértem, hogy az érintet napon a tanuló ifjúság részére üneplés isteni tisztelet tartása iránt intézkedjenek.”

Va se zică, ministerul îndrumă pe inspectorii școlari regești, ca institutele ce sînt sub imediata lor dispozițiune, să le provoace prin ordinațiune, să se îngrijească fără amîinare și punctual în cauza festivităților, eard pe cele confesionale în înțelegere cu superiorii acolora să le îndemne, le mai face cunoscut inspectorilor școlari reg., că ordinaratele bisericești le-a rugat, ca să facă dispozițiune cu privire la serviciul divin pentru tineretul școlar.

În ordinațiunea aceasta însă, la care se provoacă și episcopii, nu se face amintire că i-au rugat ca să facă dispozițiune și cu privire la festivitățile școlare și excursiuni, ci numai cu privire la serviciul divin, cum vin dar' episcopii se dispună și în privința aceasta? sau doară e ceva inspirațiune specială? Dar' ce rugăciuni ferbinți și Te-Deumuri se facem?

Planul numai pe „Isten áld meg a magyart” îl propune, apoi la festivități și excursiuni școlare ce se facem? Planul numai despre Árpád, revoluțiunea maghiară, cîntece maghiare, națiunea maghiară are grije. Sau dorese episcopii ca să fim fătarnici și să infiltrăm și în inima crudă a tineretului școlar fătarnicia?

Oare dacă eventual un ministru ateist se va ruga de episcopi să arunce crucea de pe biserică, altul francmason ca să între în logile lor, vor împlini și această rugare episcopii?

ALBUM MILLENAR.

Matriculanți millenari.

Preambulul milleniului — reformele porcelite bisericești ni-au cauzat nouă Românilor o mulțime de neplăceri și spese zădărnice. Cu toate acestea nu am prea observat în presă plîngeri în contra lor; se fac mulțime de abusuri, și totuși nu se publică, pentru-că nu se scriu. E o apatie neexplicabilă în poporul nostru față de aceste lucruri.

Pe când „Alkotmány” de pildă înregistrează zilnic, într'o specială rubrică, abuzurile ce se comit în „noua eră”; noi de abia din când în când primim câte ceva despre acestea. Ar trebui însă ca nimic să nu rămână neînsemnat. Eată acum două cazuri de „matriculanți” millenari.

Un derbedeu.

— Scrisoare particulară. —

Blaj, 19 Aprilie n. 1896.

Întîmpinându-mă ieri în cale-mi o femeie bătrână din Tîr, cu numele ved. Ana Popa, „mi-s'a plîns mie, și s'a plîns și altora, ba i-s'a înșinuat plînsuș și notarului cerual respectiv, că ieri noapte, — când ea dormia în casă cu ușa încuiată, matriculantul încă cu unul a trezit-o din somn și a cerut bani dela ea.

La care pretensie ea, și din frică, temîndu-se a-și deschide ușa, avînd numai pe slugulița în casă, nevoind a-și deschide ușa: matriculantul i-a spart ușa tinzii și după aceea i-a spart cămăra; ce vîzînd ea, i-a deschis ușa chiliei unde era încuiată, temîndu-se se n'o prindă și poate s'o înșue pe din-afară, și se ardă acolo; și atunci a luat-o cu sila, și a dus-o în birt s'e-i plătească beutură.

Atîta am înțeles cu fuga din vorbele femeii anume.

Și acum cine e acel matriculant?

E un copilăndru tîr, care mai înainte era scribălău lângă notarul din Bucerdea, știe-l Dumnezeu cu ce trecut, și de unde a venit în aceste părți, fără casă, fără masă, fără familie, și e întrebare și aceea, că oare are vre-o școală.

Și acest băiețandru e pus în Tîr se poate matriculele de stat, și se lege în căsătorii pe oamenii, care doresc a se căsători în numele legii!

Acel Simonffy Alajos, care toate înșinările și minciunile, ce i-le aduceau, și poate și el însuși poțea să i-se aducă din Tîr de oameni, care își aflau plăcerea în persiflări și turburarea păcii dintre locuitorii de două naționalități și trei confesiuni ai acelei comune care mai înainte trăiau în cea mai perfectă armonie, le lua la protocol pe timpul pertractării procesului Memorandului și le înainta forurilor criminale, — se vedem acum că mai avî-va acel domn Simonffy Alajos, protopretor, vre-un protocol de luat și de subșternut forurilor criminale și pentru alesul său matriculantul din Tîr, pentru bătarea căsiei și spargerea cămării unei văduve bătrâne în timp de noapte, ori că o va considera această faptă de „hazafias ének”.

Amicul dreptății.

Șicanări.

— Scrisoare particulară. —

Berchieș, Aprilie 1896.

De când cu nefericitele legi politice-bisericești s'a sguduit cea mai de căpetenie vîrute în oamenii noștri, „religiositatea”, n'avem o singură zi, în care să nu pășim din neplăceri în neplăceri, cari de cari mai corunrate, s'îvîrșite prin conducătorii matriculelor de stat. Eată cazul:

În 4 l. c. m'am prezentat la conducătorul de matricule din Frata-de-câmpie, la cavalerul Endes Lajos, cu nepoată-mea și mirele aceleia.

Aici, mirii au înșinuat, că: vor a păși la căsătorie și cer publicările civile.

După predarea extraselor de botez neașul Lajos încrețește o frunte filosofică, în-

Oare când episcopii români au împlinit prin circularele lor rugămintea ministrului de culte, nu s'au cugetat la aceea, că ei prin acest fapt al lor se nîsușe a demonstra lumii, că în Ungaria nu există altă națiune decât cea maghiară, eard repețitele petițiuni ale episcopilor și poporului valach, Replica și Memorandul, nu sînt alta decât scornituri și pamflete lipsite de ori-ce basă reală, născocite de cătră niște vagabunzi veniți din alte țeri, cari au meritat temnițele unde au fost aruncați prin cavalerii maghiari; și că lucrul stă așa se poate dovedi prin festivitățile milleniului

hoalță niște ochi cruntători și ia se facă treaba lui cu protocolul.

Nu știm unde — poate în școala mercantilor jidani — a învîțat a calcula, de oare- ce — se poate însă să fie și domnul timpurilor — la nepoată-mea ti adauge un plus de 7 ani la etatea ce o are, face unele observări, că: ce „rendetlenség”-uri în extra-sele de botez etc. și voește a începe scrierea protocolului.

Mirele îl face atent la etatea miresei, spunîndu-i, că nu e de 24, ci numai de 17 ani, la ceea-ce Lajos borborosește ceva nemțește și se corege prin un „richtig”.

După aceste ne spune, că: de oare-ce mireasa e minoreană, e de lipsă încuviințarea scaunului orfanal.

Noi punem la aceasta întrebarea, că: nu e oare îndreptățit la aceasta și numai tutorul legal?

Lajos ne spune, că nu!

Face protocolul și ni-l predă spre a-l așterne la aprobare scaunului orfanal.

Mirele se scapă de zice: Nu e oare posibil a lua acum protocolul de publicări, eu s'o-l subscriu, ear' publicarea să se facă numai după sosirea încuviințării dela scaunul orfanal, de oare-ce locues departe și am afacerile mele foarte urgente... notifie însă, că aceasta e numai o întrebare afară de oficiu, fără a intenționa ceva cu ea.

Ei, dar' îngâmfațul Lajos se face pară de foc, schimba la fețe de gîndeam că-l apucă cele rele, ba ne apostrofează cu niște cuvinte „sincere tipuri ale caracterului asiatic” între altele: cine vrea să se înșoare „*elmegegy a világ végéig, de még a franczba is*”, ne spune, că legea „lui” e sfîntă, că el nu falsifică documente, popii o pot și o fac aceasta, că atari lucruri numai temniță merită și apoi mai știe Dumnezeu că e a mai zis!

Noi vrem a-i da se înțeleagă, că nu am cerut, nici am pretins, ci numai „am întreat” posibilitatea lucrului, și să nu-și explice obiectul „invers”, sperînd că deși arde în el nobilul sînge al lui Árpád, totuși prin ton blînd ne va succede a-l domoli!

Dar' ce să vezi, Lajos ne strigă un puternic: Domnilor! Am gîtat, am gîtat... făcînd niște gesturi demne de compătimit și isbind pe masă la hîrtii, protocoale și alte obiecte... prin cuvintele lui apoi ne-a dat să înțelegem, că: „ușa și calea”.

N'ai ce face, să te bați nu poți, că ești popă, și am urmat zicălii Moșului: ne-am luat catrafusele și roșiți până în urechi părăsirăm localul lui Lajos.

Nu ni-a servit dar' nici cu înviațiunile necesare, nici ni-a tractat în modul cuviincios unui oficial de treabă.. el, îngrășatul din sudoarea poporului român; și acum nu știam sigur, că oare în persoană e necesară prezentarea miresei la scaunul orfanal ori ba. De cartea legii nu dispuneam, deci mi luai lungă cale cătră Cluj, fiind convins, că în sensul protocolului luat prin Lajos, unde se zice că: „*jövőhagyás végett a kolossvármegyei árvaszelvények elismertassék*”, nu trebuie să se prezenteze și mireasa, subscriind protocolul cu mîna proprie.

La scaunul orfanal însă dau de altă naibă: „*a menyasszony személyesen kell megjelenjen*”, dar' zice președintele: dacă din partea artistiei comunale se extradă un atestat, în care mireasa declară, că neforțată și din voe liberă și iubire curată pășeste la căsătorie, și acest atestat îl subscrie, voi extrada numai decât încuviințarea expresului acelu atestat și atunci prezentarea personală nu e de lipsă.

Așa am și făcut, căt ce m'am reîntors dela Cluj. Ce cugetați, că doară am isprăvit ceva? Doamne ferește! Dl președinte, nu știu din ce cauză, ori poate chiar din batjocură, a absentat dela scaunul orfanal, așadar' expresul l'am purtat pe acolo de giabă!

I-a spus însă expresului meu, un „iktatén” dela scaunul orfanal, s'o-mi spună, că cel mult peste 2 zile voi primi încuviințarea!

unde nici pomană nu e despre alte naționalități decât de cea maghiară, eard la ajungerea acestui succes contribuiesc mult, foarte mult episcopii alor trei milioane de Români, cari până- ce ministrul se roagă, ei dispun și poruncesc preoților să facă tîmbălău.

Oare s'au cugetat la aceea, că porunca aceasta a lor, nici un preot conștient și conști de demnitătea sa creștinească, românească și preotească nu o poate împlini, fără- ca să fie fătarnic păcătos.

Să le descure, să le explice aceste „Unirea” și „Tel. Român”.

Un preot.

Aceasta s'a întemplat în 9 l. c. și am așteptat după încuviințare până în 12 l. c. însă tot înzadar.

Nu „mi-a rămas decât se iau din nou calea cătră Cluj și s'o-mi fac spese zadarnice pentru răutatea unor oameni înconști de oficiul lor, și acum se înțelege, că negliând afacerile me'e casnice!...

Așa au fost oare aceste atunci, când sfînta noastră biserică sfîntia fără amestecul autorităților civile sf. sacrament al căsătoriei? Răspunsul îl va da fiecare fiu credincios al bisericii noastre.

Întregul cas e scîrbă și urficine! E pagubă a perde timpul scump cu descrierea lui, trebuie însă făcut tot ce arată urficiosul și desastrousul efect al căsătoriei civile, procedul și tractarea ilegală și neumană a oficialilor noștri și daunele morale și materiale ce rezultă din aceste!

Dacă cu inteligența noastră proced astfel, ce vor face oare cu țărînimea?!

Ne putem închipui, ba vedem zilnic isprăvile cavalerilor noștri.

Sînt însă legi și încă din grația șovinismului putred, obligatoare, trebuie să ne supunem lor, și apoi înghite la noduri, Române, în schimb pentru munca ta nobilă și iubirea de fiu devotat al tronului împărătesc! Dar' sbiciul puteracului Dumnezeu va sbiciul fără milă pe călcătorii sfîntelor sale instituțiuni bisericești și va triumfa zisa sf. scripturi: „*Pierirea ta, din tine Israele!*...”. — Ar fi bine, ca prea ven. ord. se împartă cît mai în grabă legea despre căsătorie civilă în limba maternă, spre a o studia și a nu fi purtați de nas prin toți netrebniții șoviniști!...

Al. Andreu Bighianu,
preot român gr.-cat.

Sêrbii contra milleniului.

„Ungurii”, adevăr Jidanii din Belgrad, au înghetab și ei o reuniune, cu scop de a îndupleca pe cît se poate mai mulți locuitori din Sêrbia să cerceteze expoziția millenară. Cum s'a aflat de existența acestei reuniuni, jidano-patriotice, imediat s'a înființat și o reuniune de Sêrbii, care își propune a lucra într'acolo, ca nimeni să nu meargă la tîmbălău millenar. „Reuniunea va controla pe cît ti va sta în putință, pe toți cei- ce din Sêrbia vor cerceta expoziția și le va publica numele în foi”.

Așa ar trebui făcut pretutindeni, unde nu s'a stîns încă cea din urmă schinteia a iubirii de neam.

REVISTA PRESEI.

„Gazeta Transilvaniei” (nr. 86) în prim-articolul despre „Audiența lui Lueger” comentează audiența renumitului șef al antisemitelor la împăratul Francisc Iosif, în sens favorabil partidului antisemit. Deși împăratul a arătat Drului Lueger, că nu poate aproba alegerea lui nici acum și a apelat la lealitatea sa, spre a se retrage de bună-voe, totuși „urmarea naturală va fi, că consiliul comunal va alege pe altul în locul lui, tot antisemit, și acesta va pute fi aprobat”.

„Întorsătura aceasta” — zice „Gazeta” — „are dar' importanță netăgăduită, că face posibil, ca comuna Viena, cetatea împărătească, să fie guvernată în viitor de antisemiți”.

„Dreptatea” (nr. 85) are un prim-articol intitulat „Festivitățile și Monarchul”, în care arată sensul antidinastic al vorbirii rostite de magnatul D. Pronay, cu ocaziunea dezbaterii asupra proiectului de lege despre înarticulara milleniului.

„Monarchului trebuie el s'o-l spună la înțeles și din acest incident” — scrie „Dreptatea” privitor la D. Pronay — „că Coroana Ungariei nu numai din grația lui Dumnezeu, ci și din voința Ungariei i-s'a pus pe cap, și că, la urma urmelor, Maghiarii se împacă,

vezi Doamne, de silă bucuri, și cu faptul, că Monarchul nu va lua în persoană parte la festivitățile ce se vor servi în 8 Iunie în noul palat al dietei țerii, însă ei vor trage consecvențele: vor ști, că luptând au și lupte și de acum înainte, precum au luptat secolii mai mulți, până acum, pentru existența lor, pentru independența statului!"

"Bine a făcut" — zice mai încolo „Dreptatea” — „și laudă i-se cuvine domnului D. Pronay”.

„Da, în întunec este lipsă de lumină. Lumină se se aprindă și lumină se se face în toate afacerile și din fiecare incident, ca lumea se vadă scopul final al tendinței generale a fidelului popor”.

CRONICĂ

Sibiu, 29 Aprilie n. 1896.

Suveranii nostri în Budapesta. Maiestățile Lor vor asista pe vre-o câteva zile la sărbătorile millenare. Azi, Mercuri în 29, va sosi Maiestatea Sa Segele, ear' Regina va sosi numai peste vre-o câteva zile din Corfu, de unde, se zice, că a plecat deja cu vaporul „Miramar”.

Procesele bisericilor gr.-orient. dintre Sârbi și Români pentru averile bisericilor din comunele bănațene, unde aceia locuiesc împreună, s'au fuit Luni cu procesul locuitorilor din comuna Deliblat. Curia reg. a adus hotărârea, ca jumătate din întreaga avere bisericască să se extradee Românilor.

O observare. E cunoscut ordinul ministrului, prin care a impus direcțiunilor tuturor școalelor, precum și antistilor comunale de a planta așa numiți arbori millenari. Afăm, că acestui ordin se satisface deja rubine, cum se poate și că îndeosebi în comunele noastre se plantează cu predilecție salcii. Ne permitem alt observare, că salcia este ce-i drept un arbore destul de nobil pentru milleniu, dar totuși ar fi mai bine a înlocui cu alte soiuri, bunăoară cu rug, purumbel și câte alte tufe sălbatice...câci, de, salcia prea e cu spor și prea iute se prinde. Spre conformare!

Duelurile ministrului Fejervary. Ieri s'au bătut cu sabii într-o casarmă din Budapesta ministrul Fejervary cu Korbuly, redactorul dela „Nemzeti Ujsag”. Condițiunile au fost cele mai grave. După informațiunile biroului telegrafic, Fejervary a fost numai puțin rănit, ear' contrarul se a primit o lovitură strașnică, încât a trebuit ca să fie stat duelul mai departe. Dl ministru earăși a avut noroc!

Noue cercetări archeologice. Cătim în „Epoca”: Dl Gr. Tocilescu vizitând acum câte va zile vechile ruini ale podului Traian din T-Severin, a făcut mai multe săpături, s'au cărora d-sa a descoperit o mulțime de petri și cărămizi cu inscripțiuni romane, precum și mai multe monede romane de diferite mărimi și forme. Săpăturile continuă.

Concert monstru. Inmă pentru acest joc olimpic dela Atena, compus spre acest scop la invitarea guvernului grec, de Spiro Samara, a fost executat de 400 de muzicanți, în fața unui public de 50.000 de persoane.

Recunoaștere de persoană morală. Corpurile legiuitoare din România au recunoscut societatea studenților de medicină din București de persoană morală. Din acest incident studenții au arangiat Duminecă seara un banchet festiv în onoarea profesorilor lor.

Două piese musicale. Dl T. Popovici, absolvent al cursului de armonie dela conservatorul din Iași, a tipărit două piese musicale: „Imnosul Paștilor”, compus pe motive bisericesti, pentru trei voci femeiești și „Măști mărita”, cântec popular armonizat pentru cor mixt (16 voci).

Prețul unui exemplar 1 coroană. Se află de vânzare la autorul, învățător în Lugos (K-Szörény), strada Făgetului nr. 7.

Invitare. Membrii din comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibului” se invită la ședința comitetului, ce se va ține Vineri, în 1 Mai n., la orele 6 seara, în localul „Asociațiunii transilvane”.

VIEAȚA SOCIALĂ.

Balul dela Roman.

— Scrisoare particulară. —

Roman, 10 Aprilie v. 1896.

Abia acum îmi permite timpul a vă da o dare de seamă mai pe larg a marelui bal național, după-cum vă promisesem. Serata avu loc sub patronajul doamnelor Romașcane în sala teatrului, în folosul Ligei culturale.

Deși chestia națională era într-o cârta compromisă de unii indivizi mici de suflet, totuși simțământul de naționalitate ce păstrează România de aici, i-a atras în număr cât se poate de mare, unde aveau a-și manifesta iubirea de frați și popor. Să nu crează transcarpatinii că și noi — ca unii rățaciți — ne-am abătut de pe calea adevărată, nu totuși de același principiu, dorul de a vedea frații liberi (și nu străini în țeara lui) îl nutrește ori-ce Român adevărat. Când e

vorba de ajutor, Românul își deschide și inima și punga, dând tot ce-i stă în putere: dovadă balul dela 30 Febr. Nici un bal n'a făcut atâtă svon, n'a adunat atâtă lume, atâtă obiecte de valoare și foarte frumoase, ca acest bal al Ligei. Să vă descriu puțin arangiamen-tul sălii:

Îndată la intrare vedeai ceva ne mai închipuit, aspectul feeriei te făcea să crezi, că te găsești într-un loc ideal. Păreți erau artistice împodobite cu fel de fel de covorașe naționale, la anumite distanțe oglinzi. Lolele îmbrăcate în tricorolul nostru național, ear' de-asupra niște arcuri de ghirlande de brad, flori etc. Spre galerie își atrăgea atenția verdeața brazilor, cari ascundeau dindărulul lor musica militară, care se părea că cântă din îndepărtatul centru al unei păduri. De-a-supra cortinei portretele regelui și reginei, precum și ale principelui și principesei de România; ear' în mijlocul acestora era un tablou mare alegoric. Executarea lui se datorăte profes. Al. Anastasiu și locot. I. Constantin. Multimea luminărilor reflectate de oglinzi, steagurile, decorurile, florile, la care se adăuga strălucirea atâtor ochi schinteitori, făceau din această sală un adevărat raiu pă-măntesc.

Cu toate-că începutul era anunțat la 9, totuși abia la 10^{1/2}, se ridică cortina, ear' corul dintre culise intonă ușor (ca din depărtare) un „Deșteaptă-te Române!” în partea stângă a scenei, artistul Poenar reprezintă pe un țeran care doarme visător, ear' în dreapta o vrăjitoare, dna H. Ionescu.

Deodată se deșteaptă țeranul, l-a trezit marșul, privește gânditor împiegur, zărește vrăjtoarea, îi spune visul, visul etern al sufletului românesc. La tălmăcirea visului de către ghicitoare, se ridică o a doua cortină, și un tablou admirabil se arată vederii. Pe o estradă sed 7 zine îmbrăcate în pitorescul nostru costum național, repres. cele 7 provincii române. Publicul izbucni în aplause. Eată numele gentilelor domnișoare, cari au compus tabloul: C. Scrob, M. Dulescu, Claudia Pandeles, Eng. Verner, Enrieta Verner, Angela Missior. Toate țineau în mână câte un drapel tricorol, pe care era scris cu litere de aur numele provinciei ce reprezenta ear' pe a României era și coroana regală. Privirele lor triste și solicitătoare erau ațintite spre România, care privia în ochii Transilvaniei cu un aer protector și înduioșat. În dreapta tabloului era Libertatea (d-soara Margareta Grigorescu) ea o ramură verde în mână, ear' în stânga Dreptatea (d-soara Maria Missir) cu o cumpănă de argint: aceste 2 mici copile îmbrăcate în alb, păreau niște adevărați angherași. De ambele părți ale scenei erau 2 sentinele, doi mici dorobanți, Cornelii Casasovici și Al. Pandeles. În fundul scenei pe o estradă mai ridicată încungiurată de nori și ținând în mâni 8 panglici tricore, Geniul României, un angher îmbrăcat în alb, reprezentat prin d-soara Virgilia Crimenean. După-ce a explicat visul ghicitoare, corul începă a cânta Hora Daciei (a cărei cuvinte și melodie sunt compuse de dl Dr. Major Stoenescu), când zinele se deșteaptă din letargie și se scoală de se prind în horă. Se recitează apoi niște versuri pline de înțeles. La auzul acestora: Zinele, țeranul visător și ghicitoare cad în genunchi dinaintea angherului; acesta le aruncă panglicele, pentru fiecare provincie una, păstrându-și asemenea una. Entusiasmul publicului era de nedescris, aplausele nu mai încetau, se auziau strigăte de: se se repeteze! Utasera că trebuie se înceapă și dansul, atât erau de absorbiți de acest tablou admirabil.

În fine pe la orele 11^{1/2} acordurile muzicii dau semnalul de dans. Aici am remarcat în fuga condeului următoarele doamne: Brăescu, Climescu, M. Istrate, colonel Crimenean, Dr. Riegler, colonel Botean, major Boierescu, major Popescu, căpitan Scrob, căpit. Calimuschi, căp. Niculescu, căp. Frâncu, căp. Severineanu, Missir, Bucliu, Dulescu, Hotineanu, Balaș, Plesescu, Grigorescu, Verner, Deliu, Racovița, Dr. Burada, Pandeles, Naum, locotenent Ioan, locot. Rusu, locot. Enescu, locot. Teodor, locot. Marcache, Maximovici, Alterescu, Buzoianu, Stăncescu, Protopopescu, Teodor, A. Popescu, Metroniu, Broștean etc. etc.

Din frumosul buchet de domnișoare: Melinte, Dulescu, Crimeneanu, Eugenia și Maria Prat, Străjescu, Plesescu, Grigorescu, Burada, Teodor, Petrovici, Deliu, Georgiu, Tatos, Protopopescu, Constantinescu, A. Popescu, E. Constantinescu etc., cari le voui fi uitat să nu se supere pe mine, căci de — ca omul, ochii zboară, mai treci și cu vederea... Sexul urf asemenea n'a rămas mai jos, și-a arătat toate forțele și a fost la înălțimea misiunii sale. În timpul dansului se arangiază pe scenă tumbola, din variatele lucruri ce le adunase Romașcancele cu săptămâni înainte de petrecere, chiar până în seara balului. Dănuțoarele și dănuțorii se îmbulzeau care de care să câștige obiecte mai frumoase, și întru adevăr, cea mai mare parte se cobora încercată de câștiguri. Astfel ținut animația

până la 7 ore dimineața, când se sfârși cu cotillonul. Toată lumea se îndepărta cu mii de suvenir, dar' regret, că timpul fu atât de scurt. Venitul aproximativ 1200 fr.

Totul se datorează comitetului arangiator: Dl colonel Teisanu, dl Verner și Pruncu, cari n'au cruțat nimic, au alergat zi și noapte, numai ca serata se reușească. Adevărat, că nu s'au înșelat, căci acest bal a fost unic în felul seu.

Invitare

la producțiunea teatrală ce o arangiază societatea „Progresul” din Făgăraș Duminecă în 3 Mai st. n. a. c., în sala hotelului „Lauritsch”. Prețul de intrare: locul I.: 80 cr., (șirul prim și cerce 1 fl.), locul II.: 60 cr., parter 40 cr. și galerie 20 cr. de persoană. Bilete se pot căpăta în prăvălia dlui I. N. Peia și seara la casa. Înăpuțul la 7^{1/2} ore seara. Făgăraș, în Aprilie 1896. Pentru comitet: Dr. Ioan Șenchea, președinte. Ioan Dejenar, cassar. Ioan Berescu, secretar. Oferte marinimoase se primescu multumită și se vor cuita publice.

Programa:

I. „După teatru”. Comedie într-un act, de I. V. Stefaneli. II. „Doi surzi”. Comedie într-un act, de Vasile Alexandri. După producțiune joc.

Din public.*

Convocare.

Societatea română „Progresul” din Făgăraș își va ține adunarea generală Marti în 5 Mai st. n. a. c. (ziua sf. George), la orele 2 p. m., în sala cea mare a hotelului „Paris” din Făgăraș, la care sunt poștiți a participa p. t. membrii societății, precum și alți binevoitori ai acesteia corporațiuni.

Obiectele:

1. Cuvânt de deschidere.
2. Raportul general al comitetului despre activitatea societății.
3. Raportul cassarului.
4. Consultare în privința poziției ce trebuie să o iee societatea noastră față de pornirea societății pentru fond de teatru român, care își va ține adunarea generală din acest an în opidul Făgăraș.
5. Propuneri diverse și interpellări.

Făgăraș, 20 Aprilie 1896.

Dr. Ioan Șenchea,

Ioan Berescu,

președinte.

secretar.

Conchemare.

Conform deciziei adunării generale din anul trecut, ținută în Chelmac, — conchemăm adunarea generală a „Reuniunii învățătorilor români gr.-or. din tractul protopopesc al Lipovei” pe 25 Aprilie (7 Mai) a. c., adică Joi după Sângheorgiu, în comuna Capolnaș, la care cu onoare invităm pe p. t. membri și amici ai școalei.

Pentru pertractarea lucrărilor am statorit următorul

Program:

Ședința I.

1. La 7 ore a. m., participare la chemarea „Duchului sfânt” și deschiderea adunării generale, ce se va ține în biserica parochială.
2. La 8 ore întrunire în școala dlui învățător I. Micu, pentru ascultarea prelegerii practice din religie, ear' după eșirea băieților va fi conferență didactică asupra prelegerii ținute.
3. La orele 1^{1/2}10 întrunire în școala dlui învățător E. Oltean, pentru ascultarea prelegerii practice din constituție și conferență didactică ca în punct 2.
4. După prelegerea practică, încasarea taxelor dela membrii reuniunii, înscrierea de membri noi și alegerea comisiunii pentru censurarea rapoartelor: comitetului, cassarului ș. a.
5. La 12 ore masă comună. Domnii, cari voesc a prânzi la masa comună, sunt poștiți a se insinua până la 20 Aprilie (3 Mai) la dl învățător E. Oltean în Capolnaș.

Ședința II.

6. La 2 ore după prânz rapoartele comisiunilor din punct 4.
7. Raportul lui I. Tudulescu, ca delegat la jubileul „Reuniunii învățătorilor din diecesă Caransebeșului” și la desvôirea monumentului C. D. Loga.
8. Disertațiunile ce se vor insinua și propuneri diverse.
9. Desigerea timpului și locului adunării viitoare.
10. Alegerea comisiei pentru autentificarea protocolului.
11. Încheierea adunării generale — și la 5 ore pornire spre Soborșin — la gară.

Dat în ședința comitetului reuniunii, ținută în Lipova, la 14/26 Martie 1896.

Voicu Hamsea,

Georgiu Iosif,

protopop și președinte.

notar.

NB. P. t. membri și oaspeți, cari vor veni cu trenul de către Arad, vor fi așteptați Mercuri seara de comitetul de primire, la gara din Soborșin, și duși cu trăsurile până la Capolnaș.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica această redacțiunea nu primește răspunderi.

Posta redacțiunii.

Dlul G. Morariu în Mândrul. Ori-ce cărți poți procura dela „Librăria Institutului Tipografic” din Sibiu. Deci...

Făgăraș. De când am primit-o s'a cules, dar' din cauza îmbulzeii a tot ramas. Astăzi, vezi... D-sale T. B. în Sighetul M. Nu putem publica acum despre o adunare ținută în Main 1895.

Dlul G. Ș. în Petila. Ne mai fiind actual, nu se publică.

Bibliografie.

Gramatica Germană

de

Sava Popovici Barcianu,

revidată și complectată de

Dr. Daniil Popovici Barcianu.

Această gramatică a limbii germane este cunoscută tuturor Românilor, cari de limba germană au avut vre-un interes. Acum ea a apărut în ediția a cincia și este prevăzută cu o prefață scrisă de dl profesor seminarial din Sibiu, Dr. D. P. Barcianu, fiul răposatului autor. Prefața este scrisă în temnița Văului, unde dl Dr. Barcianu, după-cum se știe, a suferit pentru Memorand. Revidată și completată gramatica în fond și formă, ea se prezintă cu mult mai bună și din punct de vedere practic și teoretic pusă pe un teren cu mult mai științific. Completarea constă din o mai bună arangiere și alegere a buciților de cetit și tradus, prin o mai practică întocmire a vocabularului alfabetic dela finea fie-cărei deprinderi și dela finea gramaticii însăși. Revidarea este îndeosebi cu privire la stil, dar' mai pe sus de toate la ortografie, aplicându-se acum ortografia fonetică a Academiei și delăturându-se astfel o pedecă principală a edițiunilor anterioare.

Atențiunea ce s'a dat celor patru edițiuni anterioare va deveni deci cu mult mai intensivă față de aceasta nouă și mai perfectă ediție. Limba germană, după-cum vedem din zi în zi, trebuie să o cultivăm tot mai mult. Prin această gramatică este asigurată temer-nica cunoaștere a limbii germane. Ea poate servi ca manual de gramatică la toate școalele noastre medii, precum și ca manual de deprindere în limba română la gimnaziile cu limbă de propuneve germană. Cu această gramatică a mână poate studia limba germană un om mai matur chiar și fără instructor. O recomandăm cu căldură.

Gramatica conține 27 coale 8° și costă numai 1 fl. 40 cr.

Se poate procura dela „Institutul Tipografic” din Sibiu.

Nr. 16 al „Bibliotecei de popularizare” (editura Samitea, Craiova), cuprinde trei no-vele celebre, scene din rășboiul franco-prusian dela 1870 de G. de Maupassant. „Gogoliu de sșu” (Boule de suif), considerat unanim ca un cap de operă, satirizează cu o ironie gingașă și într-un colorit viu și fermecător niște tipuri egoiste rămase nemuritoare. „Mademoiselle Fifi”, o novelă care smulge lacrimi și stărnește cea mai sinceră admirație pentru o biată fată perdută, din care patriotismul face o eroină. În sfârșit „Doi prieteni”, o novelă de o grație desvôirșită, descrie sincerul și naivul eroism a doi băieți negustori, cari cad victime sêlbătéciei Prusienilor în rășboiul dela 1870.

Recomandăm cu plăcere cetitorilor acest interesant volum, care nu costă decât 30 bani.

A apărut:

„Călsușă în dreptul cambial”. De Nicolau Nilvan, avocat și director executiv al institutului de credit și economii chioran. Brașov. Tipografia A. Murășianu, 1896. Prețul 1 fl. sau 2 coroane.

Căldărul zilei.

29 Aprilie n. 1896.

Indian: Cuv. Ioan.

Gregorian: Catinia.

Searele: răsare 4.5°, apune 7.10 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 28 Aprilie n. S ore dimineața

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 760.5)	Temperatura după Celsius	Maximal și minimal de temperatură	Direcția vântului
Observații	Diferența din prânz		
728.3	+13	+5.8	+9.4+3.8
			NV

Din țeară 25 Aprilie n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura după Celsius	Vântul direcția și forța
Budapesta	769	— 8.0	SV 1
Sátmar	769	— 7.2	SV 1
Cluj	769	— 4.6	— 1
Orșova	768	— 8.6	V 2
Arad	769	— 9.8	SV 8
Pașadova	769	— 7.2	SV 1

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 27 Aprilie n. 1896.

Săminte	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	până	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo
Grâu					
Băntăneș nou	77	6.70	6.80	78	6.75 6.90
Grâu dela Tisa	77	6.75	6.85	78	6.80 6.95
Grâu „Pesta	77	6.70	6.80	78	6.75 6.90
Grâu de Alba-Reg.	77	6.70	6.80	78	6.75 6.90
„Bacso	77	6.80	6.90	78	6.85 7.00
Grâu ung. de Nord	77	—	—	78	—

Săminte, vechi ori noue	Solul	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	până
Săcară		70—72	6.85	6.40
Orz	de nutreț	60—62	4.70	4.70
	de vinar	62—64	5.10	4.70
Orz	de bere	64—66	—	—
Orz	—	66—68	6.15	6.50
Căcuruz (porcamb)	băntă	—	4.05	4.10
Meiu	de alt soi	76	4.00	4.70
Hrișcă	—	—	5.25	5.50

Grâu	Sept.-Oct.	6.81	6.86
Căcuruz	Mart.-Apr.	6.64	6.63
Orz	Main-Inn.	3.88	3.90
Orz	Iulie-Aug.	4.08	4.10
Orz	Mart.-Apr.	6.38	6.40

Produse diverse	Solul	Ornel
Săm. de trif.	Lucernă ungurească	29.00—33.00
Orz	roșin	27.00—30.00
Orz	rafinat	—
Uns. de porc	dela Pesta	51.50—55.00
Glăvăni	svântată	—
Sșu	afumată	—
Prun	—	13.25—13.50
Lăctar	slavon, nou	15.50—16.00
„	băntăneș	14.00—15.00
Miere	brută	—
„	galbina străcurată	—
Ceară	de Rosenau	—
Spir	brut	—
„	Drejdințe de spir	—

Cursul pieței din Sibiu.

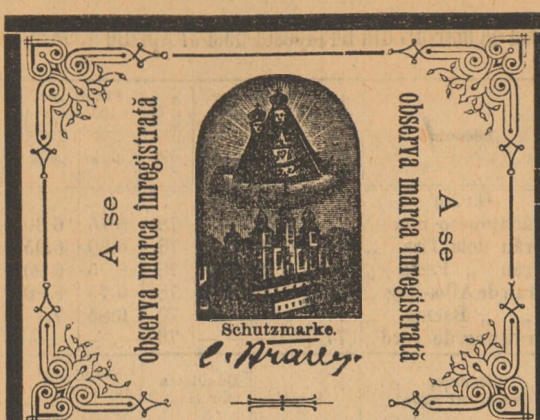
Din 27 Aprilie n. 1896.

Hărte-monedă română	Cump.	9.42	vând. 9.52
Liro turcesc	—	10.50	10.65
Imperiali	—	9.60	9.60
Rădole rusești 100 k	—	1.64	1.274
Galbeni	—	5.69	5.66
Napoleon d'ori	—	9.51	9.56
„ (rusești)	—	9.49	9.54

Bursa din Budapesta.

Din 25 Aprilie n. 1896.

Renta de aur ung. 6%.	122.15
„ de aur ung. 4%.	122.15
„ ang. val. cor. 4%.	98.75
Imprumutul câilor ferate ung.	125.50
Amortizarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune).	121.50
Amortizarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune).	102.00
Bonuri rurale ung.	97.00
„ croate-slavone.	98.00
Obligațiunile desp. regalilor.	100.10
Imprumut cu premiu ung.	152.00
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin.	141.50
Renta de hărte austriacă.	100.50
„ de argint austriacă.	100.75
„ de aur austriacă.	12.025
Losurile austriace din 1860	—
Acțiunile băncii anse-ungare	1015.00
„ de credit ung.	—
„ de credit aust.	—
„ de credit ung.	100.75
Argintul	—
Galbeni împărătești.	5.64
Napoleon d'ori	

PICĂTURI DE STOMAC MARIA-ZELL

de un efect excelent la morburii de stomac, un medicament indispensabil de casă și popular demult cunoscut la

lipsă de apetit, slăbirea stomacului, răsuflare, amiros greu, blesare, rigăleală acra, colică, arsuri în gât, producere peste măsură de flegmă, galbinare, greață și vomare, cărcei de stomac, scaun tare și constipațiune.

Și la dureri de cap, încălcarea peste măsură a stomacului cu mâncări și beuturi, la limbrici morburii de ficat și hămoroidale un remediu vindecător probat. La morburile numite, picăturile de stomac Maria Zell s'au dovedit de mulți ani ca cele mai bune, ceea ce confirmă sute de atestate. Prețul unei sticle împreună cu îndrumarea cum să se folosească 40 cr., sticlă dublă 70 cr. Expediție centrală prin apotecarul Carol Brady Krenzier (Moravia). Cumpărătorii sunt rugați a fi cu precauțiune la marcă și subscriere. Să se considere ca veritabile numai astfel de picături, pe al căror ambalaj e lipită o fașie verde cu cuvintele: „Garantez veritabilitatea”.

Această fașie e provăzută și cu iscălitura mea. [3160] 22-35

Picăturile de stomac Maria-Zell veritabile se află în Sibiu: Farmacia K. Müller, farmacia I. C. Molnar, farmacia Aug. Teusch; Făgăraș: farmacia Pildner; Sibiu: farmacia F. Folbert, farmacia I. H. Weber; Mercuria: farmacia Alb. Zink; Cohalm: farm. erez. S. Nagelschmidt, E. Wolf; Sebeșul-săsc: farm. I. C. Reinhardt.

La „Institutul Tipografic” în Sibiu se află de vânzare:

Portretul domnului
Dr. IOAN RAȚIU.

Cu 50 cr.

Portretul domnului
Dr. V. LUCACIU.

În mărime de 38×28 cm.
Cu 50 cr.

TABLOUL
„CONFERENȚEI NAȚIONALE”.

În mărime 33×50 cm.

Cu preț de fl. 1.60, ear' cu trimiterea prin poștă fl. 1.70.

Tabloul condamnaților
în
PROCESUL MEMORANDULUI.

Cu 3 fl.

Românii la Dobrițin

12 Noemvrie 1892.

Preț 1 fl. v. a.

TABLOUL
CONDAMNAȚILOR POLITICI
PENTRU CAUSA ROMÂNĂ.

Preț 2 fl.

La „Institutul Tipografic” în Sibiu se află de vânzare, cu preț de 20 cr. broșura:

Die rechtliche Grundlage des Dualismus

Basa de drept a dualismului

de

Dr. N. D. cavalier de Preda.

Broșura aceasta, scrisă nemțește și apărută în Viena, este dedicată energicului

Dr. Carol Lueger.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Preț unu exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Juocări și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Tolu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țărănilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Flica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărălnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu preț redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Viad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Văntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoalea.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nuscul-Împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-Împărăteasă și peana e aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba Iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Duifu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărețelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Fosacul bun de inimă.** Comedie în 5 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Groitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 16 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalina păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbașoia. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Faroldi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milici.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și proste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic în Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuesc repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA „TRIBUNEI” ȘI A „FOII POPORULUI”.

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.